

δοκῆσαντιόν τῷ μόνον, οὕτω καὶ ἡ ἐγκρα-
 τεια τῆ ἀκρασίας. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁμοίωτα
 πολλὰ λέγεται, καὶ ἡ ἐγκρατεια ἡ τῶ σφόδρον
 καὶ ὁμοίωτα ἠκολούθηεν· ὅ, τε γὰρ
 ἡγκρατῆς οἶος μὴδὲν παρὰ τὸν λόγον, δια-
 τὰς σωματικῆς ἡδονᾶς ποιεῖν, καὶ ὁ σφόδρον
 ἀλλ' ὁ ἡψ' ἔχον· ὁ δ' ἡμεῖς φαιλάς ὄπιδυ-
 μίας· καὶ ὁ μὴ τοιοῦτος οἶος μὴ ἡδέεται πα-
 ρὰ τὸν λόγον· ὁ δ' ἡμεῖς οἶος ἡδέεται, ἀλλὰ μὴ ἀ-
 γάδει. Ομοιοὶ δὲ καὶ ὁ ἀκρατῆς καὶ ὁ ἀκό-
 λαστος, ἔπειτα μὴ ὄντες, ἀμφοτέρω δὲ τὰ
 σωματικῆ ἡδέα διακούν· ἀλλ' ὁ μὴ, καὶ ὁ ὀ-
 μῆρος δὲ τὸ δ' ἡμεῖς οἶος μὴ ἀμφοτέρω
 νιμον καὶ ἀκρατῆ ἐνδέχεται τῷ τὸν ἡντιόν·
 ἀμφοτέρω φέρνιμος καὶ σπουδαίως τὸ ἡδὸς δὲ
 δεικται ὡν. ἔπει, οὕτω εἰδέναι μόνον φέρνι-
 μος, ἀλλὰ καὶ τῶ ἀκρατῆς, ὁ δ' ἀκρατῆς,
 ὡν ἀκρατῆς. Τὸν δὲ δεινὸν οὐδὲν κωλύει
 ἀκρατῆ τῷ διὰ καὶ δοκῶσι ἐνίοτε φέρνιμοι
 εἶνά πινες, ἀκρατῆς δὲ, δὲ τὸ τῶ δεινότητι
 διαφέρειν τῆς φέρνιμης τὸν εἰρημῶν τρέ-
 ποι ἐν τοῖς ἀκρατῆς λόγοις· καὶ καὶ μὴ τὸν
 λόγον ἐγγὺς τῷ, διαφέρειν δὲ καὶ τῶ ἀκρα-
 τῆσι. Οὐδὲ δὲ ὡς ὁ εἰδὸς καὶ ἀκρατῆς, ἀλλ'
 ὡς ὁ καὶ δὲ ὡν ἡ οἰνώδης· καὶ ἐκὼν ἡψ'
 ἔσπον γὰρ πῖνα εἰδὸς, καὶ ὁ ποιῆς, καὶ οὐ ἔνε-
 κα· πονηρὸς δ', οὐκ ἡ γὰρ ἀκρατῆς, ὅπενις·
 ὡς ἡμπονηρὸς, καὶ ἡ ἀδικος· οὐ γὰρ ὅπ-
 βουλος· ὁ ἡψ' ἡ ἀνῆρ, ἡ ἐμμετρῆς οἶος ἀ-
 βουλεύσεται ὁ δὲ, μελαγχολικός, οὐδὲ βου-
 λυτικός ὄλος, καὶ τοιοῦτο δὲ ὁ ἀκρατῆς πόλει,
 ἡ ἀμφίτῆται μὴ ἅπαντα τὰ δόντα, καὶ νό-
 μοις ἔχει σπουδαίως, καὶ τῆ τῶ οὐδὲν, ὡς σπ-
 ἡ γὰρ ἀνδρίδης τοιοῦτον

temperantia esse contraria tantum vide-
 tur, sic incontinentie continentia esse vi-
 deatur. Caterum quia multa dicuntur ex
 similitudine, consequitur, ut continentia
 temperatis quoque per similitudinem sit.
 nam & continens eiusmodi est, ut nihil
 præter rectam rationem ob corporis vo-
 luptates faciat: & similiter temperans, sed
 ille tamē praus habet cupiditates: hic nō
 habet: atque hic est talis, ut præter ratio-
 nē nō oblectetur, ille ut oblectetur quidē,
 sed tamen non ducatur. Similes item in-
 continens & intemperans inter se sunt,
 qui quidem, cum sint diuersi, vtrique cor-
 poris voluptates sequuntur: sed alter opor-
 tere existimans, alter non existimans id
 facit. Sed neque ut idem simul & prudens
 & incontinens sit, fieri villo modo pos-
 set. qui enim prudens sit, eum simul &
 probum esse moribus demonstratum est.
 Adde quod non in eo solum quod cogno-
 scit, est prudens quispiam, sed in eo quod
 est actuosus, in continens autem actuosus
 non est. Callidum tamen esse inconti-
 nentem, nihil vetat, vnde etiam pruden-
 tes esse nonnulli videntur, qui sint inconti-
 nentes: propterea quod calliditas eo modo
 quo superior diximus ad prudentia dis-
 crepat, estque quantum ad rationem spe-
 ctat, proxima: quantum ad electionem, di-
 uersa. Neque igitur ut cognoscens, & con-
 templans, sed, ut dormiens, & vino oppres-
 sus, ac sponte quidem agit. quodam enim
 modo cognoscit. & quid, & cuius causa
 facit: praus tamen non est: quippe eum
 electio eius proba sit, quare semipraus
 est, & non iniustus. non enim est insidio-
 sus. Alter enim ex ipsis in iis quæ consul-
 tauit, non perstat: alter qui atra bile est af-
 fectus, ne consultat quidem omnino. Ac
 similis quidem est incontinens ciuitati,
 quæ omnia quidem quæ fieri debent, de-
 cernat, legesque bonas habeat: sed eis ta-
 men non vtiatur: quemadmodum Anaxā-
 driades cauillatus est:

Ἡ πόλις ἐβούλεθ' ἡ νόμον οὐδὲν μέλει.

ὁ δὲ πονηρὸς, χαλεπὴ μὲν τῆς νόμοις, πονη-
 ροῦ δὲ χαλεπῆ. Ἐστὶ δ' ἀκρασία καὶ ἐγ-
 κρατεια παρὰ τὸ ἑσθέραιον τῆς τῶ πολλῶν
 ἔξω· ὁ μὴ γὰρ ἐμμετρῆς καλῶν· ὁ δ' ἡψ'
 τῆς τῶ πλείων δυνάμεως. διατατότερος δὲ
 τῶ ἀκρασιῶν, ἢ οἱ μελαγχολικὸ ἀκρατεύον-
 ται, τῶ βουλευστικῶν μὴ, μὴ ἐμμετρῶντων
 δὲ καὶ οἱ δὲ ἐσθέραιον ἀκρατῆς, τῶ φιστικῶν·
 ἔσθρον γὰρ ἔσθρος μετακινήσει φύσεως· δια γὰρ

Nil iura curans consuebat ciuitas,
 prauus verò vteni quidem legibus, sed
 malis, similis est. Versatur autem inconti-
 nentia & continentia circa id quod mul-
 titudinis habitum excedit, nam alter am-
 plius, alter minus perstat, quàm mul-
 titudinis facultas sit. Atque ex inconti-
 nentis sanabilior illa est, quæ quæ atra bile
 sunt præditi, vti consueuerunt, quàm
 ea quæ illorem est qui consultant, sed
 postea tamen in iis quæ consultarunt,
 non persistunt, incontinentes item ex assuetudine, quàm ex natura sanari facilius
 possunt: quippe cum consuetudinē quàm naturā immutare facilius sit. nam ob id